

Bízva

*A futó idő lehet sorompó,
mely folyton utamat állja:
„nincs időm, nincs kedvem,
elég már mit eddig tettem...”
A múltba visszabámulok,
az emlékekből párnát alkotok,
nagyot alszom, s egyre látom,
hogy jövöm távoli, szendergő álom.*

*A futó idő lehet mérőóra,
mely folyton azt suttogja:
„csak így tovább, meg ne hátrálj,
imádkozz minden startnál,
a hit erősebb a sasszárnyál.
A múltból tanulj okosan!
A jelent építsd szorgosan!
A jövőt ne váraKOZTASD
meg-meg állva:ha kész vagy,
Isten örök életre váltja.”*

Szász A. M.

A völgyben ágyat vet az ős

*A völgyben ágyat vet az ős
hulló levélnek, tört virágnak.
A büszke tölgy is érzi: hős
szívében érik új alázat.*

*A kő is tudja: rálapul
megadással az anyaföldre.
Az illat is: fölszáll, le hull,
és csak bolyong már föl, le, föl, le...*

*Fejem számolt hajszálai
hulló levél útjára térnek...
Örök hazáról álmodik
testemnek templomán a lélek...*

F. L.

Még szól az Isten

Ősz van, a betakarítás időszaka. Szomorúan kellene erre gondolnunk, ha üresek lennének a fák, ha kopaszon ácsorognának a tőkék, ha sivár, élettelen lenne a határ... pedig nem sok kell, hogy ez bekövetkezzen. Elég egy jégeső, egy árvíz, egy rovarinvázió vagy éppenséggel egy kiadós aszály... Néha Isten ilyen „kemény eszközöket” is igénybe vehet a felrázásunk érdekében.

Hála Istennek nálunk, Magyarországon, korántsem ez a helyzet most, de ez Isten külön ajándéka, s ezért hálásaknak is kell lennünk, hiszen vannak olyan részei a világnak, ahol szinte minden elpusztult.

Pontosan ez a helyzet például Románia és Erdély egyes vidékein, ahol az árvíz vitte el a termést, pusztította el az állatokat, döntötte romba a házakat... De egy-egy településen hazánkban is elképesztő károkat okozott a megáradt patak vagy hirtelen leszakadt eső. S akkor még nem beszéltem az Egyesült Államokban, Kínában vagy Japánban pusztító hatalmas hurrikánokról, a francia tengerpartot elpusztító erdőtüzekről. Lehetetlen lenne felsorolni az összes tragédiát, amelyekkel az elmúlt hónapokban kellett szembesülnünk... Azt írtam az imént, hogy néha Isten „kemény eszközöket” is igénybe vehet, a felrázásunk érdekében.

Igen. Sok szív annyira elfásult, annyira megkeményedett, hogy csak ezekre a dolgokra reagál. (Néha sajnos még ezekre sem.) Kegyelem az, ha Isten még ezek után sem mond le rólunk, hanem keresi az elveszettet. Keresi azt az embert, aki ahelyett, hogy Istenhez fordulna, még mindig a saját útját járja, és ha kell, mindent megmagyaráz. Megmagyarázza az eredménytelenségét, megmagyarázza az önfejűségét, és ha kell, megmagyarázza és kimagyarázza a bűneit is. Istent persze nem lehet becsapni, hiszen Ő mindent lát, még a szív rejtett gondolatait is...

De még mást is lát. Látja azt is, hogy egy-egy ilyen önfejű, a saját útját járó valaki milyen áldott eszközzé lehet annak a kezében, aki képes a legkeményebb szívet is újjáteremteni, a legreménytelenebb embert is áldott tanítvánnyá formálni.

Ezért szól az evangélium minden adásunkban. Meg lehet hallani és érteni Isten szavát, át lehet alakítani értékrendünket az Ő mértéke szerint. Reméljük, erre nézve is áldott eszközzé lehet majd sokak életében a november első hetében sugárzásra kerülő Örömmüzenet Hete című programunk.

Kulcsár Anikó

Tartalom

<i>Még szól az Isten</i>	1
<i>Keresgélünk...(?)</i>	2
<i>Archépcsarnok</i>	3
<i>Az Úr az én pásztorom</i>	3
<i>Áldásod gazdag folyói</i>	4
<i>Szeretem–e Istent úgy, mint embertársamat?</i>	4
<i>Levelsládánkból</i>	6
<i>Beszámoló egy ifjúsági találkozóról</i>	6
<i>Pályázat</i>	7
<i>Az „Örömmüzenet hete” programja</i>	7
<i>Hireink</i>	8

Keresgélünk... (?)

Mennyit keresel? Valamikor néhány éve ez a kérdés nagyon is megszokott volt. Ám ahogy múltak az évek, megváltozott ez is. Ma már nem illik megkérdezni senkitől, hogy mennyit keres, csak nézegetni lehet, hogy mennyit talált... S főleg találgatni, hogy vajon hol találta...

A sikeresség jelvényeit büszkén viselik embertársaink. Csillogó autó, hatalmas ház, magas fizetéssel járó, még magasabb beosztás, távoli tengerpartokon töltött hetek, vastag arany nyaklánc és karkötő, mindehhez valami füledt boldogságot sugalló külső. Erről szólnak a filmek, erről írnak az újságok. A legtöbb ember azt hiszi, hogy ezt elérni, maga a boldogság.

Az emberek nagy része soha nem látott módon úzi, hajtja ennek az elérését. Rámegy az egészség, a fiatalság, az idő, az erő, a családi élet, de abbahagyni nem lehet, mert ott lebeg a szemek előtt a délibáb csodája... S ha néha már-már feladná valaki a harcot, időzítve jön az újabb sikersztori a cipőtisztítóból lett autógyárosról, s a villanyszerelőből lett bankelnökről. Mindez arra kényszerít, hogy még tovább kell keresni, kutatni, mert egyszer csak bejön, bejöhét még, mert hát miért csak másnak lehet szerencséje...

Ez a lelkiület hamar átragadhat a keresztyénekre is. A gyengébbek egyszerűen lépre mennek, s teljesen világi formában élnek meg ezt. A „szentebbje” azonnal ráérez, hogy valami hiba van a dologban, s nem is nyugszik addig, míg rendesebb teológiai alapot nem ácsol siker és élvhajhász életmódjához. Aztán persze gyorsan megnyugszik, élvezve az „Isten áldotta” állapotot.

Az Úr Jézusból valahogy hiányzott ez az érzék. Nem volt hajlandó ügyesen csűrni, csavarni a dolgokat. Egyszerűen azt mondta: „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem ássák ki, és nem lopják el. Mert ahol a kincséd van, ott lesz a szíved is.” (Mt 6:19-21)

Pál apostol is egyet ért ezzel, s így inti Timóteust: „Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel, mert semmit sem hoztunk a világra, nem is vihetünk ki semmit belőle. De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe megrongóztatják, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik.” (1 Tim 6:6-9)

János apostol pedig nagyon általános érvényűen mondja: „Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága és az étellel való kérdés, nem az Atyától, hanem a világtól van. A világ pedig elmúlik és annak kívánsága is; de aki Isten akarátát cselekszi, megmarad örökké.” (1 Jn 2:15-17)

Tehát siker után rohangáló, kincseket keresgélő világunk a legjobb úton van afelé, hogy valami olyasmit találjon meg, amiről aztán kiderül: semmire sem jó. Vajon miért van az, hogy a legelismertebb, leggazdagabb, legirigyeltebb emberek szinte kivétel nélkül depresszióval, magányossággal, alkoholizmussal vagy kábítószer függőséggel küzdenek? Pedig megtalálták, amit kerestek! Talán nem azt kellett volna keresniük, amit végül megtaláltak?

Valóban nem. Az Úr Jézus határozottan mondta: „Kérjétek, és adatik nektek, keressétek, és találtok, zörgesetek, és megnyitattik nek-

tek.” (Mt 7:7) Ám itt nem a világ által értékelt dolgokról beszélt Jézus. Néhány verssel később egyértelműen kimondta: „Ha tehát ti gonosz léteketekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyi Atyátok azoknak, akik kérik tőle?” (Mt 7:11).

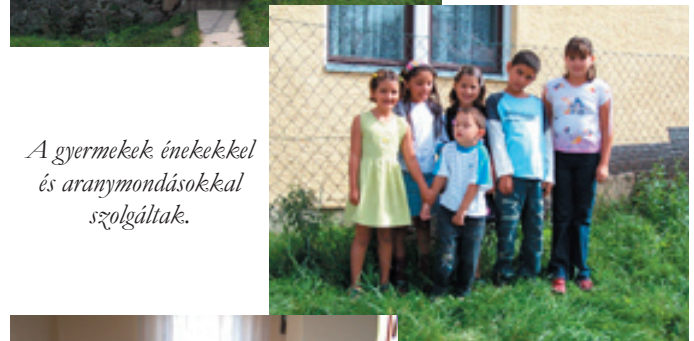
A kereső embernek Istennél kell keresnie, s onnan kell kérnie. Biztos, hogy nem fog csalódnai, mert olyan kincset talál, amely gazdagon kárpótolja mindazért, amit a világban veszni hagyott. A hírnév helyett jó csere az örök élet reménysége. A rajongók helyett nagy ajándék hitvesem szeretete. Az aranyrudak helyett nagy biztonság, hogy Mesterem kezében tudhatom sorsomat. Bölcsen mondta Jakab apostol: „Ne tévelyegjétek, szeretett testvéreim: minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása.” (Jak 1:16-17).

Talán nem illik egymásnak feltenni a kérdést: mennyit keresel. De magunkat időről időre szembesíteni kellene azzal, hogy mit keresek? Jó helyen keresem-e? Időtálló vagy múlandó az értéke? Az örökéletben is hasznomra lesz-e?

Kulcsár Tibor

A képek a csobánkai cigány gyülekezet új imaházának ünnepélyes átadása előtti első istentiszteleten készültek.

A gyermekek énekekkel és aranymondásokkal szolgáltak.

A gyülekezet az új imaházban

Munkatársunk látogatásakor a fényképek mellett hangfelvételt is készített az alkalomról a Cigányműsorhoz, amely kéthetente pénteken délelőtt hallható a rövidhullámon.

ARCKÉPCSARNOK

Szolgatársunk: Mátriné Fülöp Irma

A 2004. decemberi Antenna hírlevélben pár sorban beszámoltunk arról, hogy a floridai tornádók miatt egyik szolgatársunk otthonát is kár érte. Pár hónappal később a stúdióinkban köszönthettük Irma nénit és férjét, Misi bácsit. Ebből a riportból következzen egy kis részlet.

„Budapesten születtem. Szüleim már hívők voltak. Édesapám messiás hívő zsidóként keresztyén lelkész lett. Gyülekezetben ismerkedtek meg. Később a rákosszentmihályi baptista gyülekezetbe jártunk.

Gimnáziumi éveimben erős kisebbségi érzésekkel küszködtem zsidó származásom miatt, úgy tűnt, nem vesznek majd fel sehova. Aztán a Veres Pálné Gimnáziumba kerültem, és ott is érettségiztem. 25 éves koromban valaki megkérdezte tőlem: „Mi lenne veled, ha ma meghalnál? Hiszel abban, hogy van menny és pokol?” Azt feleltem, hogy igen, hiszem. Majd elolvastatta velem a János 3:16-ot. Ráébredtem arra, ha hiszem, hogy Jézus Isten fia, akkor *van* mennyei helyem. Az I. János 5:12-13 szerint bizonyosságom lett abban, hogy örök életem van. Ezt nem csak remélhetem, hanem *tudhatom* is. Azóta Jézus Krisztus él Szent Lelke által a szívemben, és rajtam áll, hogy hagyom-e uralkodni is Őt az életemben.

...Sashalomra kellett kiköltözni családunknak. Férjemmel először 4 évesen találkoztunk. Együtt nőttünk fel a gyülekezetben, és az érettségi környékén jutottunk el arra, hogy összekötjük az életünket. Ennek már 54 éve.

1956-ban Amerikában telepedtünk le. A TWR-nél kezdtem ott a munkát, a Nőktől nőknek c. műsorban. Ma már csak kéziratosokat küldök a rádiós szolgálat részére, és ezeket hallhatják a hallgatók szerdánként a rövidhullámon és a Hotbird-ön este.

Életünk során megannyi megtapasztalás ért minket. Most csak a Francis nevű hurrikán okozta nehézségek körülményeiről számolnék be.

Egyik lányunknál voltunk éppen, de amikor hazaértünk láttuk, hogy semmi nem maradt abból a házból, amiben 30 évig laktunk. Az egyik szomszéd befogadott minket, mert sem lakni, sem főzni nem tudtunk otthonunkban. Esténként áhítatokat tartottunk, s a menedéket nyújtó férfi közben visszatért Megváltójához, akit ifjúkorában elhagyott. Időközben gyülekezeti önkéntesek segítettek befedni az összetört háztetőnket. Megint volt okunk a hála és az örvendezésre.

Aztán a biztosítónk segített ki minket egy összeggel, amivel megkezdhattuk az új életet. A biztosító szakember hívő volt, és vele is közösségbe lettünk. Együtt imádkoztunk a jövőnkért. Segített új lakást találni nekünk, ami azon a területen, a hurrikán után lehetetlennek tűnt.

Ki merné mondani, hogy ezek nem óriási csodák? Eladtuk a tönkrement házat, és beköltöztünk az új kicsi házba. Nekünk annyit adott az Úr, amennyire éppen szükség volt. Isten nem enged ránk nagyobb próbát, mint amennyit kibírnánk. (Köszönjük az értünk mondott imákat!)

Ezután a férjem került kórházba rákos daganattal. De éppen időben történt a műtét, és ismét hála az Úrnak, aki a dicsőség, mert minden jóra fordult...”

Megpróbáltatások mindannyiunk életében vannak. Egy azonban mindig bizonyosságunk lehet, hogy a Csodálatos Tanácsos mellettünk van, és uralkodik körülményeink fölött. Merjük hát rábízni életünk minden területét, a nagyoktól a legapróbbakig, hiszen ő úgyis mindent lát, és mindent tud. Leghőbb vágya az, hogy aki a nyomorúság idején hozzá kiált, annak segítsen.

Elek Éva

A felvétel a MERA stúdiójában készült a Mátrai házaspár legutóbbi látogatásakor

Az Úr az én pásztorom

Sok öröm és áldás forrása az életemben, hogy a MERA munkatársa lehetek. A budapesti Nap utcai baptista gyülekezet tagja vagyok 21 éve. Azóta Jézus az én Megváltóm, vigasztalóm, menedékem, erőm. Csepelen lakunk, három gyerekünk van: 10, 12 és 13 évesek. A gyülekezetünkben egyik testvérnőmnek elmondtam, hogy szeretnék munkahelyet találni. Ő ajánlotta, hogy jelentkezsek a MERA titkárnői munkakörének betöltésére. Először képtelennek éreztem magam rá: 15 otthon töltött év után, 44 évesen? De gondoltam, megpróbálom. Hiszen van Segítőm! Kértem Istent, hogy ha oda hív engem, akkor vezessen tovább. A Józsué könyve 1. rész 9. verse sokszor eszembe jutott: „...légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegi, mert veled van Istened, az Úr...”. Szeretettel fogadták a telefonon való jelentkezésem, és sor kerülhetett a személyes beszélgetésre is. Egy hét múlva megtudtam az örömhírt: engem választottak! Olyan jó, hogy segíthetem Isten üzenetének terjedését, országa épülését. Külön ajándék számomra, hogy Istent szerető és követő, önzetlen, segítőkész emberek közt lehetek. Szeretném a tőlem telhető legjobban végezni feladataimat, és szívvel-lélekkel szolgálni az Urat! Nagy bátorítás nekem az az ígévers, hogy „...aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára” (Filippi 1:6). Kívánom az Antenna minden kedves olvasójának, hogy Isten töltsen be életüket továbbra is szeretetével, erővel és örömmel!

Serafin Ildikó

Most a repülőtéren ülök, és a vezeték nélküli internetre kapcsolódtam rá a laptopommal. Gondoltam, hogy olvasok valami netes napi áhítatot, aztán eszembe jutott a MERA hangos napi áhítata. Most hallgattam.

Gondoltam, hogy küldök egy kedves virtuális üdvözlőt a MERA-s csapatnak. Nem gyenge, hogy így a repülőre várva is lehet hallgatni (és nem olvasni! :)) napi áhítatot. Köszönjük!

Szép napot,

K. Balázs

Áldásod gazdag folyói...

Hálás szívvel gondolok az elmúlt tanévre, annak gazdagon áradó áldásaira. Ezeket a MERA gyermekműsorának készítése közben tapasztaltam. Isten velünk volt, megsegített és a nehézségeket legyőzte helyettünk.

A gyermekműsor legfontosabb szereplői a gyerekek, ezért mindig kérjük Őt, legyen elegendő beszélgetőtársunk. Tanév elején az egyik vasárnapi iskolai tanító felhívta a figyelmemet a csoportjában levő ügyes gyermekekre, akiket alkalmasnak lát szolgálatra. (Testvérnőnk három kislánya, akik szerepeltek a műsorban hosszú ideig, nagyon szép szolgálatot végeztek.) Sietve beszéltem a gyerekekkel és a szüleikkel. A stúdióbeszélgetéshez tanulni kell a bibliai lelkét, ezt jó, ha a szülők kikérdezzük, el kell vinni a gyerekeket a stúdióba, és ez szombat délelőtt nem kis teljesítmény. A szülők is és a gyerekek is szívesen álltak a meghívásom mellé. Vállalták a többletmunkát, a szabadidő elvonást és a fegyelmezett viselkedést a mikrofon előtt. Ők ezzel a szolgálattal teljesítik az Úr Jézus parancsát: „Menjetek el és tegyetek tanítványokká minden népeket!”

Ekkor négy gyermek kapcsolódott a munkánkba: Kriszta, Évi, Dávid és Adám. A korábbi csapatból Andris már kinő, férfiasodik a hangja, és lassan a testvére sem marad velünk, de komoly hívő gyerekek és a gyermekműsor oszlopos tagjai voltak. Az Úr áldja meg őket minden további dolgukban. Még két gyermek jött Simonnal és Andrisal: Lizi és Richi. Ők is jól felkészültek, és bátran szóltak a témához. Rájuk jövőre is számíthatunk.

A felvételt Szabó Zoltán testvér készítette, ő fogadott bennünket a felvételi helyiségben, és jó házigazda módjában biztositotta a meleg, szerető légkört. Erre az izguló gyerekeknek szüksége is van. Egy kis teával, némi édességgel vendégelt meg minket. A számítógép kezelése közben türelmesen kivárt, amíg a megfelelő mondatot mondtuk, és ehhez néha háromszor is újra kellett kezdeni.

A felvételek Rácz Géza bácsihoz kerülnek, ő szűri meg a munkánkat lelki és technikai szempontból. Az ő vezetése és irányítása biztositja, hogy mindig legyen gyermekműsor, és annak mi legyen a témája. Szívén viseli a kicsik szolgálát. Így alkotunk egy csapatot. Egymás gondját, terbét, örömet imában Isten előtt hordozzuk.

Pár hónappal ezelőtt egy mosolygós arcú óvónő (folyt. az 5. oldalon)

Szeretem-e Istent úgy, mint embertársamat?

Szeretem Istent őszintén és tisztán, sokszor mégis elgondolkodom a címbeli kérdésen, és gyakran előfordul, hogy utána sírva állok meg Isten előtt. Kérem a kegyelmét, hogy mindazon változtatni tudjak, ami neki nem kedves.

A minap egy régi szerelmemre gondoltam. Arra az egyetlen férfire, akit megszerettem a férjem halála után, és aki oly galádul elbánt velem. Akkor még nem voltam Isten gyermeke, de ma azt gondolom, hogy az Úr pont ezzel a kapcsolattal készítette elő az utolsó kis útszakaszt, amely Hozzá elvezetett engem...

A férfit nevezzük Lacinak, merthogy egyszerűen így hívták. Laci özvegy volt, mint én. Korábban is ismertem már jól őt, és közben meghalt feleségét, eltemetett apósát és anyósát is. Mindenki szerette, tinédzser lánya is. Ő hevesen udvarolt nekem. Magas volt, fekete hajú, snájdig, elragadó modorú – ha adott rá. Egy budai, patinás szálloda egyik vezetőjeként dolgozott, és általában szerették a nők.

Nekem úgy igazán sosem tetszett, de egyszer csak mégis megesezt, hogy – számomra érthetetlen módon – fülíg beleszerettem.

Már elmúltam 40 éves és bizony remegtek a lábaim, amikor találkoztunk. Éjjel-nappal csak rá gondoltam, és bármit megtettem, amit kért. Amikor délutános volt, éjjel egykor végzett. Gyakran telefonált, hogy menjek oda elé a szállodába, aztán majd együtt elmegyünk valahová és aztán hozzá, haza. Én sose mondtam nemet, hanem szinte szuggeráltam a telefont és vártam ezeket a lehetőségeket. Még az sem tartott vissza, hogy azokon az éjszakákon sosem tudtam pihenni. Nem számított az sem, hogy mennyi pénzbe került a taxi, ami odavitt a sötétség kellős közepén. Boldog örömmel megtettem, mert ő kérte.

Más alkalommal – amikor a lánya diszkóba ment – éjjel kettőig fent maradtunk, hogy én is elkísérjem őt, amikor hazahozza gyermekét. Emlékszem, hogy sokszor majdnem rosszul voltam a fáradtságtól, de kitartottam és megtettem, amit kért, mert annyira szerettem őt, sőt, örömmel megtettem és boldog voltam, hogy egyáltalán kér tőlem valamit.

Máskor rokonaival ment el nyaralni, miközben a lakását átépítették. Ma azt mondom, hogy balekra vett, de sajnós, hogy így volt. Én akkor nem tudtam szabadságot kivenni a munkahelyemen, de naponta kétszer felmentem az otthonába, hogy ellenőrizsem a munkálatokat. Emlékszem, hogy nem számított a fáradtság, nem számított a távolság és nem számított semmi, csak az, hogy ha majd vele beszélek, akkor mit mondhatok, ami örömet szerez neki.

Volt, amikor megbetegedett és tüdőtükrözésre kellett mennie. Megint a munkahelyemről mulasztottam, csak azért, hogy vele lehessenek. Visszajárnak a képek, hogy vele hazudtam is, hogy hol voltam, mert csakis ő volt az első az életemben, és mindent alárendeltem annak, hogy neki megfeleljek. Úgy öltözködtem, ahogy neki tetszett. Lefogytam 20 kg-ot, olyanra, ahogy neki tetszett. Úgy sminkeltem magam, ahogy ő szerette. Hétvégén, ha szabad volt, mindig az ő programja volt az első. Fel sem vetődött bennem, hogy én szerethetnék valami mást csinálni, csak az volt a fontos, hogy neki mi kellemes.

Ma már tudom, hogy társaságban sokszor megalázott voltam miatta, de ezt is elviseltem. A barátai, a rokonai mind nagyon megszerettek engem, és gyakran kérdezték ott, előttem, hogy mikor lesz már lagzi. Bár én minden idegszállammal ezt kívántam, mégsem tudtam semmit válaszolni a kérdésekre, mert ő sosem nyilatkozott. De nemhogy nem nyilatkozott, hanem ilyen esetekben egyenesen elutasító volt, nyilvánosan is.

Emlékszem egy történetre. Egy nagyon kellemes kerti partin voltunk. A háziaszszony akkor ismert meg engem, és búcsúzaskor valami ilyesmit mondott Lacinak: Gyönyörű pár vagytok. Tudd meg, hogy ilyen nőt az életben többé nem találsz. Csinos, intelligens, okos, őszintén szeret téged. Legjobb lesz, ha minél hamarabb összeházasodtok, mert különben elveszted...

Én hálával telt szívvel néztem az aszszonyra, hogy végre kimondta azt, amit én sosem mertem, de amire oly nagyon vágytam. Laci egy lesújtó semmisséggel válaszolt. Nagyon fájt, és nagyon mega-

lázottnak éreztem magam, de ugyanúgy szerettem tovább.

Így jártam egy szilveszteri bulin a barátikörében is. Ott is mindenki engem magasztalt, csak ő nem akart nyilatkozni. Sokszor forgattak nyilat a szívemben ezek az érzések, mint az elutasítás fájdalmai.

Sok ilyen és ehhez hasonló történetem volt ezzel az emberrel, de hangsúlyozom még a megtérésem előtti időből. Mostanában gyakran eszembe jut, hogy mennyire odaszántam magam egy olyan férfinak, aki ezt szinte semmire sem becsülte, sőt, aki a sok fájdalom okozása után végül is kidobott az életből. Ma már hálás vagyok Istennek ezért, de akkor ez még nagyon sokáig fájt.

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok jutnak eszembe manapság, és szégyellem magam. No, nem azért, ami megesett, mert azt már az Úr megbocsátotta, de az Isten iránti lelkületemért. Felteszem magamnak a kérdéseket: az Úr irányába is tudnék-e ilyen feltétel nélküli készséges lenni, ha Isten azt mondaná, hogy:

– éjjel egyre menjek valahová taxival, mert ott valami dolgom van...

– maradjak fenn éjjel kettőig, és aztán menjek el valahová, mert ott érte tennem kell valamit...

– vagy heteken át menjek el egy munkára naponta kétszer, mert ott ő készít valamit...

Röstellkedem, ha arra gondolok, hogy ha megaláznak érte egy-egy társaságban, akkor inkább nem mennék oda többet vagy kerülném a lehetőséget, amikor kiderül, hogy mi összetartozunk. Persze ezt nem teszem, de a szívem általában erre hajt...

A szégyen pírja fut át rajtam, ha Isten a hétvégi programomat a maga kérése szerint formálja és én inkább a saját kényelmemet keresem... A hálátlanság magas fokának látom, hogy ha egy beteget kéne elkísérnem, nem biztos, hogy rögtön készséges lennék... vagy tudok-e mindig úgy étkezni, ahogy az Isten előtt a legkedvesebb?

Csak nagy ritkán ostromlom az eget, hogy Isten hívjon már engem és kérjen tőlem bármit... Vajon miért nem fontos nekem mindig – ha Istenre gondolok –, hogy ő a legelőnyösebb formában lásson,

és mindig a legjobbat nyújtsam neki. Miért hajlok arra olykor, hogy ezt mondjam: „á... hm... jó lesz ez így is...”

Alapvetően ez a kérdés szorongatja a szívem sokszor: ha tudtam egy arra alkalmatlan embert teljes odaadással szeretni, akkor miért nem megy ez minden esetben Istennel kapcsolatban is?

De úgy látom, hogy ez nem csak az én életemben probléma. Az édesanyám közel 80 éves. Nem jár templomba, mert messze van. A messze azt jelenti, hogy pont amellet a piac mellett, ahová élelemért eljár. Tehát ő is jobban szereti magát, mint Istent.

Egy alkalommal ott aludtam nála, és vasárnap a reggelihez kértem egy paprikát is, de az nem volt otthon. Ekkor édesanyám készségesen és azonnal ezt mondta: rögtön kiszaladok a piacra kicsim, és hozok neked. Bár nagyon jólesett az ő szeretete, de mégis fájt, hogy engem jobban szeret, mint Istent, mert a jó Atya kedvéért sosem megy el vasárnaponként a piac felé, bármennyire próbálom is erre rávenni.

Gondolom, kedves Hallgatóm, hogy a te életed is ilyen. Ha átgondolod a szíved hajlandóságát, és azt tapasztalod, hogy van ember, akit jobban szeretsz, mint Istent, akkor kérlek, mondd velem ezt az egyszerű kis imát:

Uram, szeretni akarlak. Bár sosem tudlak úgy szeretni, ahogy te engem, mert te ideadtad értem a fiad életét is, de kérlek, segíts, mert én a saját életemet sem tudom neked adni, ahogy kéred. Tudom, kedves előttd a bűnbánó szív, és örömet okoz, ha olyasmit kérünk, ami szerinted való... most ezért fordulok Hozzád. Add meg nekem, kérlek, hogy úgy tudjalak szeretni, ahogy az neked a legjobb, és akkor biztos, hogy az én szívem is megnyugszik végre. Köszönöm, hogy ezt a kérésemet máris meghallgattad, mert ígéretünk van rá, hogy ha olyat kérünk, ami szerinted való, akkor már vehetjük úgy is, hogy megadtad.

Köszönöm Uram. Szeretlek!

...és szeretlek titeket is kedves Hallgatóim.

Salyámosy Éva

(folyt. a 4. oldalról)

jelentkezett Hatvanból, hogy szeretne velünk együttmunkálkodni az Úrért. Víznye Anna testvérnő azóta szombatán reggel korán felül a vonatra, és siet a stúdióba, hogy elérje a fél tíz órai felvételt. Imádságos szívvel és a szolgálat bevétel érdekében hozzánk.

Az Ószövetség elbeszélő irodalmát tanultuk, jövőre megpróbálkozunk a bölcséleti és költészetű könyvek elemzésével. Minden felvétel előtt háttér irodalmat olvasok, elmélkedek a bibliai üzeneten, és előfordul, hogy mire a vázlatomat írom, már könnyes a szemem. Az önvizsgálat és bűnbánat hatása ez.

Néha nébész téma került sorra, amit szerettem volna elhagyni, de ezeket is végigvettük. Isten adott olyan gondolatokat, amelyekből a gyermekek is bőven meríthettek tanulnivalót. Amikor imádkoztunk az Ige üzenetének befogadásáért, megható módon fejezték ki érzéseiket.

Az idő gyorsan szalad, már tíz éve beszélgetek a gyerekekkel, és már néhány „generáció kiüregedett” a kezem alól. A korábbi csoportok növendékeinek életét, tanulmányait figyelve látom, milyen hatással volt a MERA szolgálat a fejlődésükre. Látható az iskolai eredményükön, a hitéletükön, a testi-lelki előmenetelükön az Úr áldása.

Sokkal többet kapunk Tőle, mint amit erőltén szolgálatukkal mi adhatunk Neki.

Ezért áldjuk Szent Nevét és köszönjük áldásainak gazdag áradását, és hiszem, hogy az új tanévben is velünk lesz.

Frittmann Lászlóné

Kedves Anikó, Márti és minden munkatárs!

Elnézést kérek, hogy ilyen sokára írok. Napról napra gyengébb vagyok, nem panaszkodom. Isten gondot visel rólam, ha ritkán nyílik is rám az ajtó. A verseskötetet megkaptam, Anikó beszámolóját és Márti levelét. Köszönöm az Igéket, a gyönyörű verseket, az Antennát és a műsort is...

Veronka néni, Zsámbok

Nagyon hálás vagyok, hogy az Úr Jézus ilyen lehetőséget adott, hogy hallgathatjuk a drága Igét, mert minden este hallgatom, és lelki erőt kapok belőle. Áldjon meg benneteket az Úr, és ruházzon fel lelki és testi erővel, hogy tudjatok az Úrnak szolgálni. Továbbra is imádkozom értetek, ti is imádkozzatok, szükség van az egymásért való imádságra.

N L-né, Komló

Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvel, hanem cselekedettel és valóságosan. (I.Ján 3:18)

Köszönöm levelét, amely sok biztató és reményt adó mondatokat s Igéket tartalmaz. Most, hogy rákbeteg lettem – nem panaszként mondom, hisz mindannyian próbák alatt élünk. Hálát adok Istennek, hogy életemnek csak utolsó szakaszán küldte ezt a nagy próbát rám is. Hittel és szeretettel sok mindent el lehet hordozni és viselni az életünkben. Az Úr kegyelme, segítsége és ima által. Hálát adok Istennek a hosszútűrésért, irgalmáért is, hogy engem, méltatlan bűnös gyermekét mind e mai napig megtartott.

Szeretettel B. J. Sühlyszép

Sajnálom, hogy szinte egy éve nem tudom hallgatni a rövidhullámú adásokat, mert elromlott a rádióm. Nem tudják megjavítani, mert régi volt. Nem kapok egy olyan rádiót, ami fogni tudná ezt a hullámot. Már 30 éve hallgatom az adásokat, és most nagyon hiányoznak. Hála az Úrnak, hogy az esti adásokat meg tudom hallgatni, jó hallani a sok ismerős nevet, a jó bizonyoságtételeket, a leveleket. Sokat imádkozom, hogy az Úr áldja meg szolgálatukat. Öröm hallani a levelekből, hogy milyen sokan hallgatják az adásokat, milyen sok ember talál vigasztalást a rádió hullámain keresztül.

Olyan szükségem van Isten Igéjére, mint a levegőre. Egy nagyon régi ismerősük:

Erzsi néni Bonyhádról

Az történt velem, hogy mentem a buszálomásra, meglesett egy rabló, és ki akarta tépni a táskámat a kezemből. Szorítottam így nem sikerült neki. De elrántott csúnyán, megütöttem a térdem. Hála a jó Atyának nem tört el semmim. Nem merek azóta bemenni Makóra, ahol van az összejövetelünk. Lesik a prédát, félek, eltörik valamim. Igazolvány nélkül nem utazhatok, ha pénzt nem is viszek magammal. Az igazolványok pótlása sem könnyebb és drága is. Meg az idegesség, ami vele jár. Marad a rádió és a helyi templom, egy kis olvasás. Ezért is nagy hálával tartozok a jó Istennek.

Katalin, Apátfalva

Beszámoló egy ifjúsági találkozóról

A Csillagpont elnevezésű országos találkozón vettünk részt idén nyáron. Talán ebből már mindenki gondolhatja, hogy sok ember jött össze, és ahol sokan vannak ott sok érdekes embert is találni... A táborban bolyongva mi is találkoztunk néhányval. A velük készült riportokból olvashatnak néhány részletet.

Hogy érezted magad itt?

Nagyon jól. Igazán a közösségi találkozásokkal erősödött a hitem, és az egyéni beszélgetéseken jó volt hallani egymás bizonyoságtételét. Viszont nagyon nehéz volt a párhuzamos délutáni programok közül választani. *(Zoli)*

Volt-e olyan élményed neked vagy az ifiseidnek, ami meghatározó lesz a későbbiekben?

Az Imakert. Az mindannyiunkat megfogott. A mai ifisekre az a jellemző, hogy állandó zajban élnek és még álmukban is mozognak. Amikor bevittem őket ide, akkor azt vettem észre, hogy még 20 perc után is egy-egy pontnál álltak és elmélkedtek, vagy csak elcsodálkoztak valamin. Jó lenne, ha megéreznék a csend fontosságát, ami a keresztyén élet része kell legyen. *(Tamás)*

Melyik program volt, ami nagyon tetszett, ami impulzust adott?

Az esti áhítatok. Egy nap befejeződése után a nagyszínpad előtti réten a nap eseményeivel, a lemenő nap sugarainak a fényében hallgatni az áhítatot és készülni az est további programjaira és a holnapra is már. Magunkba építhettük a hallott Igét. *(Zollán)*

Mit jelent számodra az, ami e pár nap mottója volt: „Mert én veled vagyok”?

A tegnapi koncerten éltem át valamit. A „Nem adom fel!” testi fogyatékosok koncertjét hallgattam meg. Csak álltam ott a

koncerten a kicsi fiammal, és azt vettem észre, hogy a testi fogyatékkal élők biztatnak minket a színpadról, hogy ne adjuk fel, szálljunk magasra és bízunk. És ha ők nem adják fel, akkor én sem adhatom fel, és ezáltal éreztem, hogy Isten igazán velem van. *(Andi)*

És hogy mi mit csináltunk? – merülhet fel a kérdés.

A konferenciateremben fiataloknak tartottunk bemutatkozó előadást munkánkról, örömeinkről, tapasztalatainkról. Megszólalt egy technikus (Bálint) és beszélt munkája kihívásairól; a szerkesztők (Zoli és Évi) beszéltek arról, hogy szolgálatuk milyen sok örömmel jár; az internetes adásokról, a szervezésről pedig én (Eszter) számoltam be.

Rövid személyes beszélgetésekben voltak, akik csak érdeklődtek, néhányan szolgálatra jelentkeztek és voltak akik megosztották velünk eddigi tapasztalataikat. Mi örültünk a lehetőségeknek, a közönség pedig képet kaphatott a bonyolult háttér munkáról, rádióink működéséről, szükségégeinkről.

Ha bármilyen gyülekezet, ifjúsági csoport meghív bennünket, egy kis stáb szívesen ellátogat és bemutatkozik, mesél. Ez ügyben írjatok levelet, e-mailt vagy telefonáljatok.

Bödös Eszter és Elek Éva

NEKED SZÓL az internetes rádió!

Októbertől újra indul minden héten egyszer az internetes élő adás, ahol érdekes beszélgetéseket, beszámolókat, tudósításokat hallhattok. Minden kedden, este 6-kor várunk benneteket a www.mera.hu címen. Szerelkezzetek fel fejhallgatóval vagy hangfalakkal, és vegyetek részt ti is a műsor alakulásában kérdéseitekkel, ötleteitekkel. Várunk benneteket!

Élőben a következő időpontokban hallgathattok minket (www.mera.hu):

Nov. 1.	Nov. 8.	Nov. 15.	Nov. 22.	Nov. 29.
<i>Téma:</i> Élet és Halál	<i>Téma:</i> Bemutatkozik az Élet Szava - riport	<i>Téma:</i> Kommunikáció	<i>Téma:</i> Bibliaiskolai beszámoló, bemutató	<i>Téma:</i> Évszakok – irodalmi, természettudományos összeállítás
<i>Szerkesztő:</i> Bödös Eszter	<i>Szerkesztő:</i> Bödös Eszter	<i>Szerkesztő:</i> Bödös Eszter	<i>Szerkesztő:</i> Pálmai Nóri	<i>Szerkesztő:</i> Balogh Bea

P á l y á z a t

Azt hiszem, megszokták már hallgatóink, hogy a Lelkipostában minden alkalommal felolvasunk egy-egy levelet, amely a pályázatra érkezett. Nos, úgy döntöttünk, hogy az Antennában egy olyan pályaművet teszünk közvé, melyet két ember írt, de mégis egy... A Főrizs házaspár ugyanis úgy döntött, hogy mindketten elküldik egy-egy megtapasztalásukat. Mi pedig most egymás után közreadjuk őket! Először a feleség sorait idézzük fel.

Az Ő kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk, mivel nem fogyatkozik el az ő jósága. (Jeremiás Siralmi 3:22)

Mielőtt mi ikerként 7 hónapra megszülettünk, 1934-ben Mezőhomozómban, ekkorra már szüleim 3 gyermeket temettek el csecsemőkorukban. Csak nővérem él, aki nálam 7 évvel idősebb. Szüleim nagyon szerettek volna még egy gyermeket, mert egy gyerek nem gyerek. Sajnos 3 hónapos korában ikertestvérem is meghalt, ekkor még nem volt koraszülötthöz és inkubátor. Az ismerősök nem remélték, hogy én életben maradok, de Isten másként rendelkezett. 8 éves koromban az orvos szigorú javaslatára kivették a mandulámat (addig minden évben súlyos beteg voltam), és azután kezdtem erősödni. 1961-ben férjhez mentem, s utána 5 év 2 hónap alatt 5 gyermekünk született, 3 fiú, 2 lány. Mindegyik gyermek egészségesen és erősen született,

csak a szemüveget (rövidlátás) és az allergiás hajlamokat örökölték tőlem. (Az allergia hajlamot az unokák.) Jelenleg 9 unokám van, a 10. még csak útban van.

Két balesetnél is megtapasztaltam, hogy velem van az Úr. Kb. 15 éves koromban leestem a padlásról, de csak a szemüvegem tört el. 8-10 évvel ezelőtt pedig elütött egy autó, mások elmondása szerint én fenn voltam az autó tetején, onnan estem az árokba, de akkor se tört el semmim.

Jó most 70 év után emlékezni, hogy az Úr őrzött meg, és hogy gondoskodott rólunk. (Főrizs Józsefné)

Most következzon a férj bizonyosságtétele!

Én is hálaadással emlékezem arra, hogy több életveszélyes helyzetben megőrzött a kegyelmes Istenem! Legnagyobb kegyelem az, hogy megszülettem erre a világra. Testvérbátyám 7 éves korában balesetet szenvedett és elveszítette egyik szemét, s azután születtem én. 4 alkalommal szenvedtem áramütést, de mind a négy alkalommal volt csillapító körülmény, és ott volt az Úr kegyelmes őrizete. Volt egy igen emlékezetes esemény az életemben. Kb. 15 évvel ezelőtt éjjel utaztunk gépkocsival Kecskemérről Ceglédre, és miután Nagykörröst elhagytuk, szólt a vezető, hogy keressük meg a zseblámpát, és nézzük meg a térképet, hogy hol járunk. De nemcsak hárman kerestük, hanem a vezető is kereste a zseblámpát, ez elvette a figyelmet és eközben 90-es sebességgel

belehajtottunk egy S kanyarba, ami egyben vasúti átjáró is volt betonkorlátokkal körülvéve. Szörnyű volt, ahogy két kerékről két kerékre dőlt az autó velünk. Igen hosszú út és idő kellett, mire megtudtunk állni, mert így a fékút meghosszabbodott. Isten kegyelme őrzött bennünket, mert senki és semmi nem jött szembe, és a korlátnak sem mentünk neki. Mire megálltunk, ahogy mondani szoktuk a halál vize is megjelent rajtunk. S ha az Úr nem őrzött volna bennünket, egy frontális ütközés esetén 21 árva maradt volna utánunk. Az elől ülő házaspárnak 10 gyermeke van s a mellettem ülőnek 6, nekünk pedig 5 gyermekünk van. Egyik Ige mondja, hogy „örvendezem bennük, ha jót cselekedhetem velük”. Bizony mi ezt átéltük akkor, és az Úr kegyelme azóta is velünk van, hogy dicsérjük és magasztaljuk az Ő csodálatos szent nevét.

Jó dolog így 70 után látni, hogy egyre közelebb van hozzánk az Úr, és egyre szebb az Úr Jézussal járnai. (Főrizs József)

Bár a pályázat határideje már régés-régen lejárt, szinte nincs olyan postabontás, hogy ne érkezne néhány újabb és nagyon tartalmas levél. Éppen ezért alapítványunk úgy döntött, hogy a pályázat értékelésére csak karácsony hetében kerül majd sor, s reméljük, hogy addig mindenki meg tudja írni történetét. Egyszerűen: továbbra is várjuk a pályamunkákat!

Kulcsár Anikó

Az "Örömmüzenet hete" programja

Dátum	SW délelőtt	SW délután / Hotbird	MW
Okt. 30. Vasárnap	—	A szív reformációja	Egy öreg eretnek tünődései
Okt. 31. Hétfő	—	Halálból életre	A Biblia üzenete \ Péter levele
Nov. 1. Kedd	A reformáció ideje	A feltámadás reménysége	A Biblia üzenete \ Isten utolsó szava
Nov. 2. Szerda	Hálaadás	A meg nem születettek reménysége	A Biblia üzenete \ Az okkultizmusról
Nov. 3. Csütörtök	Mindenki térjen meg!	A gyümölcsstermő élet	A Biblia üzenete \ Nincs üres hely
Nov. 4. Péntek	Kegyelem	Mindenért hálát adni	A Biblia üzenete \ A pesti samaritánus
Nov. 5. Szombat	A halál ellenség és nyereség	A hálaadás	A hálaadás
Nov. 6. Vasárnap	—	A szív reformációja	Gyökössy: Magnificat

H Í R E K

Köszönjük minden kedves támogatóknak a 2004. évben felajánlott személyi jövedelemadó 1%-át, melynek várható nagysága az APEH tájékoztatása szerint 512218 Ft. Ezt az összeget Antenna kiadására fordítjuk.

Új adatbázis: Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy a MERA új adatbázis-kezelő rendszerre tért át. Reménység szerint ezzel a rendszerrel gyorsabban, pontosabban és hatékonyabban tudunk majd dolgozni. Ám félünk attól, hogy – ahogy az egy átállásnál lenni szokott – néhány hallgatónk adata megsérült vagy elveszett. Kérjük tehát olvasóinkat, hogy ha valakiről tudnak a környezetükben, aki eddig kapott Antenna újságot, de most küldeményeink elmaradására panaszkodik, értesítsenek minket, hogy a hibát korrigálhassuk. Segítségeteket köszönjük!

Adományozóink figyelmébe!

Szeretettel kérjük mindazokat, akik átutalással küldik adományukat valamelyik bankon keresztül, az átutalásnál

legyenek szívesek pontosan megadni nevüket és címüket, hiszen csak akkor adhatunk visszaigazolást, ha tudjuk kitől és pontosan honnan érkezett az adomány. Annál is inkább fontos ez, mert év végén a megegyező nevű hallgatók adománya összeadódnak a cím és az adószám hiányában, s félő, hogy az adó-visszatérítésre jogosító igazolások emiatt pontatlanok, s ebből adódóan érvénytelenek lesznek.

Kérjük, segítsenek nekünk a pontos adatszolgáltatással!

Aki ebben az esztendőben adományt adott, de még nem küldte el adószámát, vagy nevében, címében bármilyen változás következett be, kérjük sürgősen juttassa el a pontos adatokat címünkre!

Pálmai Nóra testvérnőnk egy esztendőre bibliaiskolába ment. Helyét Serafin Ildikó vette át, akinek a bemutatkozását jelenlegi számunkban megtalálják. Kérjük, imádkozzanak új titkárnőnkért, s Pálmai Nórának áldott tanuló időt kívánunk.

Örömmel értesítünk mindenkit, hogy megjelent az *Biblia Üzenete* című kommentársorozat második kötete, amely J. Vernon Mcgee írása alapján készült. Fordította: Dr. Gerzsenyi László. Címe: *Efézusi levél*. Ára: 850 Ft. A megrendeléseket alapítványunk továbbítja a kiadóhoz. (Tájékoztatásul közöljük, hogy postai úton történő szállítás esetén 700 Ft körüli postaköltségre lehet számítani.)

Felhívás! Ahogy azt hallgatóink az elmúlt időszakban már bizonyára tapasztalták, a *Léleképítő* című műsorunkban istentiszteleteket közvetítünk felvételről különböző gyülekezetekből. A sorozat folytatásához várjuk azon gyülekezetek jelentkezését, ahol az ige hirdetéséről hangfelvétel készül.

Előző számunkban beszámoltunk arról, hogy a Rádió 17 műsorában, FM sávon is hallható egyik munkatársunk ige hirdetése. Sajnálattal adunk hírt arról, hogy ez a műsor megszűnt. Imádkozunk újabb lehetőségekért, hogy adásainkkal más területeken is jelentkezeshessünk.

A MAGYAR EVANGÉLIUMI RÁDIÓ ALAPÍTVÁNY ADÁSAI				
	Rövidhullám 41 és 49 m 7210 és 6105kHz 10:30 – 10:45	Rövidhullám 31 m – 9735 kHz 17:30 – 18:00 HOT BIRD 21:30 – 22:00	Középhullám 215 m 1395 kHz 20:40 – 21:15	
V	—	Léleképítő	Ifjúsági műsor	
H	—	Jóhír a távolból A szentségről	A Biblia üzenete	Evangélizáció
K	Igetanulmány	Bibliaóra - Jegyzetelve Jézus Krisztus élete	A Biblia üzenete	Áhítat
SZE	Nőktől–nőknek	Igesarok	A Biblia üzenete	Esti gondolat
CS	Igehirdetés	Családi műsor	A Biblia üzenete	Lét és tudat
P	Cigányműsor (kéthetente) Életutak	„Érintés”	A Biblia üzenete	Gondolatok
SZO	Gyermekműsor	Lelkiposta Szolgatárs	Szemelgető	Lelkiposta

Figyelem! A **HOT BIRD** műholdról digitális rádióadás hallható 21:30-22:00. Technikai paraméterek: TWR Radio Frequency:12,379.60 MHz Transponder 84 Vertical Polary Symbol Rate: 27500 symbols/sec FEC 3/4 SID: 3080 PID Audio: 3530. Az adás csak digitális vevőkészülékkel fogható!

A frekvenciák / hullámhosszak esetleges változását időben közölni fogjuk. A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

antenna

Kiadja a **Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány**

Szerkeszti:
Kulcsár Tibor
Molnár Tünde

A rádióadásokat és lapunkat önkéntes adományokból tartjuk fenn. Az Antenna újságot, mint a MERA hivatalos értesítőjét mindenkinek díjmentesen megküldjük, aki azt kéri, vagy akinek a címét megküldik.

Postacímünk:

H-1428 BUDAPEST, Pf. 4

Tel/üzenetrögzítő: (1) 327-0440

WEB címünk: www.mera.hu

e-mail: radio@mera.hu

Pénzadományok az alábbi

csckszámlára küldhetők:

OTP Bp. II. 11702036–20573096

Swift code:OTPVHUHB

Adószámunk: 18007411–1–42

Készült: MA-Print Bt. Kiadó & Nyomda

Felelős vezető: **Mayer Gábor**

Tel.: (1) 424–5958